ተግባራዊ እርምጃ

የዕቁብ (ዐ.ሰ) ተስፋ አልቆረጡም። ፍፁም ወደ አላህ ተመለሱ። ለራሳቸውም ሆነ ለአላህ እውነተኛና ታማኝ ነበሩ። ሆኖም ልጆቻቸው ከጥረት እንዳይቦዝኑ በማዘዝ፣ ስቃያቸውን ለመቀነስ ተግባራዊ እንቅስቃሴ ከማድረግ አልሰነፉም። እንዲህ አሉ፦ **"ልጆቼ ሆይ! ኺዱ፤ ከዩሱፍና ከወንድሙም (ወሬ) ተመራመሩ፤"** 12:87

ደረታችሁን ማስፋት እና ልባችሁን ማፅናት

ነቢዩ ሙሳ (ዐ.ሰ)፣ በሕይወታቸው እጅግ ትልቁን ተግዳሮት ከመጋፈጣቸው አስቀድመው አላህን፣ **"ልቤንም አስፋልኝ"** ሲሉ ተማፅነው ነበር። ይህ ግን ችግሩን አላስወገደውም። ፈርዖንን መጋፈጥ ነበረባቸው። ሆኖም አላህ፣ ካደላቸው የደረት ሰፊነት (ሆደ ሰፊነት) እና ረድዔት አኳያ ኃላፊነታቸው እዚህ ግባ የሚባል አልነበረም። የሙሳ (ዐ.ሰ) እናት በሕይወቷ እጅግ ብርቱውን ፈተና ስትጋፈጥ አላህ ልቧን አጠንክሮላት ነበር -ረበጥና ዐላ ቀልቢሃ። ከዚህ በኋላም ቢሆን ልጇን ወደ ወንዝ መጣል ነበረባት። ሆኖም አላህ በዚህ ፈተና ውስጥ ልቧን አበርትቶላት ነበር። በኋላ ላይም ልጇን መልሶላታል።

የሕይወታችሁን ትልቁን ፈተና ስትጋፈጡ፣ አላህ ደረታችሁን እንዲያሰፋ እና ልባችሁን እንዲሰበስብላችሁ ለምኑት። አላህ ይህንን ሲያደርግ ተራራው አይንቀሳቀስም፤ ሆኖም እንድትወጡት ያደርጋችኋል። እሳቱ አይጠፋም፤ ይልቁንም ለነቢዩላህ ኢብራሂም (ዐ.ሰ) እንዳደረገው *ቀዝቃዛና ሰላማዊ* ያደርገዋል። ያሳልፋችኋል። ተራራው ኮስሶ በአንዛሩ የእናንተ አቅም ይበረታል። እሳቱ ቀዝቅዞ ውስጣዊ ሰላማችሁ ይጎለብታል። ይህ የአላህ ረድዔት ነው። አላህ ለአማኞች በሕይወታቸው ወጀብ እንደማይገጥማቸው ቃል አልገባም። ወጀቦች አይቀሩም። ሆኖም ባሮቹ ወደርሱ ከተመለሱ፣ በወጀቦች መካከል እንደሚያሳልፋቸው ቃል ገብቷል።

ልባችሁ ቋት መሆኗን አስታውሱ። እንባችሁን ካላፈሰሳችሁ ቋታችሁ ትፈነዳለች። ከዚህ በፊት ይህ እንደገጠማችሁ አስታውሱ። ይህን ልብ በሉ። እናም በሁሉም ጊዜ አላህ ታድጓችኋል።

ከዶፍ ዝናብ በኋላ የእፎይታ ጊዜ ይሰፍናል። ሰማይ እንኳን በማንባቱ ቀለል ይለዋል። ሆኖም በራሳችሁ መመካት የለባችሁም። ተራራውን ለብቻችሁ መሸከም አትችሉም። ይጨፈልቃችኋል። ሁነኛው አማራጭ የተራራውን ሸክም ለአላህ መተው ነው። የትኛውም ተግዳሮት ለሰማይና ለምድር ፈጣሪ ሸክም አይሆንም። ተግዳሮት ራሱ ፍጡር ነው።

ወደ ቤታችን መመለሻውን መንገድ መፈለግ

መምጫችን ከአላህ ነው። ወደ እርሱም እንመለሳለን። በጀነት የሚገኘውን ቤታችንን ለቀን፣ በዚህች ዓለም ሕይወት መንፈሳዊ ጉዞ ጀምረናል። ትልቁ ግባችን ወደ ቤታችን የሚመልሰንን መንገድ መፈለግ እና በንጹሕ ልቦና ወደ አላህ መመለስ ነው።

ሆኖም በምድራዊ ሕይወታችን፣ ሁሉም ዓይነት ወጀብ ይገጥመናል። እነዚህ ወጀቦች ሁሉ ደግሞ እኛን የመጨፍለቅ ወይም እንድንሆን የሚፈለግብንን ሰብዕና የምንይዝበትን ቅርጽ መስጠት የሚችሉበት አቅም አላቸው። *'ኤክሰ-ሜን'* ከሚሰኘው ፊልም ውስጥ ከሚማርኩኝ ጥቅሶች አንዱ ዉልቨሪን የሚባለው ገፀ-ባህሪ ሲፈጠር የተናገረው ነበር፦ "እንዳትጠፋ እናደርጋለን፤ በቅድሚያ ግን እናጠፋሃለን።"

ተግዳሮቶቻችንን ካለፍን በኋላ ብቻ ስለምናገኘው ጽናት እና ዕድገት አንዳች ነገር መባል አለበት። ከዚህ ጋር በተያያዘ፣ ሲንታያ ኦቼሊ እንዲህ ጽፋለች፦ "አንድ የእህል ዘር ትልቁን ውበቱን ከማሳየቱ አስቀድሞ ሙሉ በሙሉ መፍረስ አለበት። ቅርፊቱ ተሰብሮ ውስጣዊ ይዘቱ ይወጣል። በዚህ ምክንያቱ ሁሉ ነገሩ ይለወጣል። ስለ ዕድገት የማያውቅ ሰው ይህን ቢያስተውል ፍፁማዊ ውድመት ሊመስለው ይችላል።"

መንገዳችን ቀላልና ከህመም የጠራ እንዲሆን ሁላችንም እንመኛለን። ይሁን እንጂ አንድ መሠረታዊ መርህን እንዘነጋለን። የግል አሰልጣኛችሁ እንዲያጠነክራችሁ ብትጠይቁት ሶፋ ላይ እንድትቀመጡ አይፈቅድላችሁም። "እንዲመቻችሁ" አያደርግም። ብዙ አዋኪ እና አስቸጋሪ ሁኔታዎችን ይጨምርባችኋል። ይህን መርህ፣ በገሀዱ ዓለም እንረዳዋለን -የምናድገው ምቾት በማጣት እንደሆነ ይገባናል። ጥንካሬ በማንሳት፣ ጽናት ደግሞ ከተግዳሮት እንደሚወለዱ እናውቃለን። በገሃዱ ዓለም ይህ "የመቋቋም ብቃት ስልጠና" ተብሎ ይታወቃል።

እነሆ ወደ ቤታችን ለመመለስ በምናደርገው ጉዞ መካከል ላይ እንገኛለን። አሰልጣኛችን አላህ ሲሆን፣ ጂምናዚያማችን ደግሞ ሕይወት ናት። ቲዮዶር ሩዝቬልት አንድ ጊዜ እንዲህ ብለው ነበር፡- “ዋጋ ያለው ጎያሲው አይደለም፤ ወይም ጠንካራው ሰው እንዴት ይንገዳገድ እንደነበር የሚጠቁመው አይደለም፤ ወይም አንድን ሥራ የሠራ ሰው ይበልጥ ሊያሻሽልባቸው የሚችሉ ሁኔታዎችን የሚጠቁመው ሰውም አይደለም። አድናቆት የሚገባው፣ የውድድር መድረኩ ላይ ሆኖ ፊቱ በአቧራ፣ በላብ እና በደም ለጨቀየው፣ በጀግንነት ለሚታገለው፣ ለሚሳሳተው እና በተደጋጋሚ ለሚገድፈው፣ ውጥኑ በሰመረለት ጊዜ የጥሩ ሥራን ፍሬ ለሚያጣጥመው፣ ሳይሳካለት ሲቀርና ሲወድቅ ደግሞ በድፍረት እየለፋ ለሚወድቀው ሰው ነው።”

እኛ መሆን ያለብን እንደዚህ ነው። በውድድሩ መድረክ ላይ እንዳሉ ወንዶች እና ሴቶች። ሁሌም ነገሮችን በቀላሉ የማናገኝ ሰዎች፣ ዓለም ብትከዳን እንኳን እንዴት ተስፋ ሳንቆርጥ መቀጠል እንዳለብን ተምረናል። መንቀሳቀስ ባንችል እንኳን ዱዓእ ማድረግ አይሳነንም። አሁንም እየሞከራችሁ እንደሆነ ለአላህ ንገሩት። ይበልጥ እየቀለላችሁ ይመጣል። ሰልጣኞች ናችሁ። እመኑኝ፤ አንዳንዴ ስልጠና ይጎዳል። ሁሌም እየሰለጠንን ነው። በተድላና እና በፈተና። ታዲያ ፍፅምናን ከእኛ ከማይጠበቅ አሰልጣኝ ርኅራኄ የበለጠ ምን ውብ ነገር አለ?

በሕይወታችን ተራራ ላይ ፍፅምናን መጠበቅ የጉዞውን ዓላማ መሳት ነው። የጉዞው ዓላማ መታገል፣ መንሸራተት፣ መድማት፣ መጋጋጥና አልፎ አልፎም መሰበር ነው። ከዚያም መነሳት። ቀጥሎም መሮጥ፣ መራመድ ወይም መዳህ ነው። ሆኖም ዳግመኛ መነሳት ነው የዚህ ሁሉ ዓላማ። ብርቱዎቹ እናንተ ሳትሆኑ አላህ ነው። ጠንካራው ዓላማችሁ ነው። የምትፈልጉት ድንቅ ከሆነ፣ እናንተም ድንቅ ሁኑ። የምትሹት ጠንካራ ከሆነ፣ እናንተም ጠንክሩ። ሆኖም በራሳችሁም ሆነ በጉዞው ውስጥ ፍፅምናን የምትሹ ከሆነ ምድረ በዳ በገጠማችሁ ቁጥር ተስፋ ትቆርጣላችሁ።

ይህ ጉዞም ሆነ ተጓዡ ፍፁም አይደሉም። ይህ የሆነው ግን በመለኮታዊው ንድፍ ምክንያት ነው። መሆን ያለበትም እንዲዚያ ነው። ውጥኑ ተጓዡ ጉዞውን እንዲቀጥል ማድረግ ነው። በፍለጋችሁ ግፉ። በትግልና ተስፋ በማድረግ ጽኑ። አላህ ሁላችንም እንድንመጣ ነግሮናል። በጋራው አናት ላይ ያሉትም ሆኑ በሸለቆው የሚገኙት እንዲመጡ ተጣርቷል። አጥንታችን የተሰበረብንንም ሆነ ጉልበታችን የተላጠብንን ሁሉ አላህ

ይፈልገናል። ሰባራ ቢሆንም እንኳን ተጓዥ መቆም የለበትም። መንገዱና ተጓዡ ፍፁም ባይሆኑም እንኳ መድረሻው ፍጹም ነው። ማድረግ የምትሹት ማቆም በሆነ ጊዜ እንኳን በጉዟችሁ እንድትጸኑ ሊያደርጋችሁ የሚገባውም ይህ ነው።

ሀጀር የሮጠችው አንድ ጊዜ ብቻ አልነበረም። መጀመሪያ ላይም "ውጤቱን" አላየችም ነበር። በ«ሰፋ» እና በ«መርዋ» ተራሮች መካከል ሰባት ጊዜ ሮጣለች። "ውጤቱን" ያየችው ከሰባተኛው ሩጫ በኋላ ነው። ታዲያ የመጀመሪያዎቹ ስድስት ዙር ሩጫዎቿ ዋጋ ቢስ ነበሩ ማለት ነው?

ለመሆኑ ለምንድን ነው፣ በሃይማኖታችን ከታላላቅ የአምልኮ ተግባራት አንደኛውን ለማሟላት በ«ሰፋ» እና በ«መርዋ» መካከል እንድንሮጥ የታዘዝነው? «ሰዕይ»ችን (ትግላችን) ከአሸዋው ውስጥ ውሃ ያፈልቃል? ሙስሊሞች ምንም ዓይነት "ውጤት" የማያመጣ (ከአሸዋ ውስጥ ዘምዘም የማያፈልቅ) ድርጊት እንዲፈፅሙ የታዘዙት ለምንድን ይሆን?

አላህ፣ ሐጂዙን ግብ እንዲሆን በማድረግ፣ ሐጂዙ እንጂ ውጤቱ በራሱ አምልኮ እንዳልሆነ እያስተማረን ነው። ግብ ውጤቱ አይደለም። ሐጅ እና ዑምራ ታላቅ ምንዳ የሚያስገኙ የአምልኮ ተግባራት ናቸው። «ሰዕይ» የሌለበት ሐጅም ሆነ ዑምራ ደግሞ ተቀባይነት የለውም። ስለሆነም፣ የሀጀርን ውጤት ሳይሆን ሐጂዟን በመድገም ትልቅ ምንዳ ይከፈለናል።

በሕይወታችንም «ሰዕይ» የምናደርግባቸው አጋጣሚዎች ጥቂት አይደሉም፤- ተግባራዊ እርምጃ እንወስዳለን፤ እንፋለማለን፤ እንዲሁም ተደጋጋሚ ጥረቶችን እናደርጋለን። አንዳንድ ጊዜ "ውጤቱን" ቶሎ አናየው ይሆናል። ብዙውን ጊዜ ጥረቱ ራሱ ከጉቱ ይመስለን ይሆናል። ሆኖም የሀጀር (ዐ.ሰ) እና የአሷን ጥረት መሠረት አድርጎ የተደነገገው ሃይማኖታዊ ግዴታ ጥልቅ ትምህርት ይሰጠናል። ሐጂቱ ራሱ ነው አምልኮ። የምናያቸው ውጤቶች እንኳን ሐጂት ይፈልጋሉ።

"ውድቀት" የሚባሉት መከራዎቻችን ሳይቀሩ የሐጂቱ አካላት ናቸው። ቶማስ አዲሰን፣ የብርሃን አምፖል ለመፍጠር አንድ ሺ ያልተሳኩ መከራዎችን አድርጎ ነበር። አልበርት አንስታይን አራት ዓመት አስኪሞላው ድረስ ዲዳ የነበረ ሲሆን፣ መምህራኑ ዋጋ ይኖረዋል ብለው አያምኑም ነበር። ቢልጌትስ በመጀመሪያ የንግድ ሥራው ሲከሥር፣

ዎልት ዲዝኒ ደግሞ የበቃ የፈጠራ ከህሎት የለህም በሚል ተባሯል። ስቴፈን ስፒልበርግ፣ በአንድ የፊልም ጥበብ ት/ቤት ሁለት ጊዜ ተባሮ ነበር። ስቴፈን ኪንግም እጅግ ዝነኛው መጽሐፉ ለሕትመት ከመብቃቱ በፊት፣ ሠላሳ ጊዜ በአታሚዎች ውድቅ ተደርጎበታል። በዚህ ምክንያት በእጁ የጻፈውን ረቂቅ ቆሻሻ ገንዳ ውስጥ እስከመጣል ደርሶ ነበር። ዛሬ፣ ከ35 በላይ የልቦለድ መጽሐፍት ያሉት ሲሆን ከ350 ሚሊዮን በላይ ቅጂዎች ሸጧል።

ሆኖም ይህ ንጥል ከስተት አይደለም። በ1962 ቪክቶር ጎርትዜል የሚባሉ የሥነ-ልቦና ባለሙያና ባለቤታቸው፣ በ400 የሀያኛው መቶ ክፍለ ዘመን ዝነኛ ሰዎች የልጅነት ሕይወት ላይ ያተኮረ መጽሐፍ አሳትመው ነበር። ለዚህ ሥራቸው ለማኅበረሰብ ከፍተኛ አስተዋጽዖ ያበረከቱ ታዋቂ ግለሰቦችን መርጠው ነበር። በጥናታቸው ያገኙት ውጤት የሚደንቅ ነው። ከመካከላቸው 75 በመቶ የሚሆኑት በወላጆቻቸው መጣል፣ ድህነት፣ ጥቃት፣ ወይም ህመምን ጨምሮ መጥፎ አጋጣሚዎችን ያስተናገዱ ነበሩ። ባለሙያው "ተራው ሰው ለገዘና የሚበቃ ዕጩ አይደለም" ሲሉ ጽፈዋል።

ዕድሜያቸው ከ18-101 በሚደርስ፣ ሁለት ሺ በላይ ሰዎች ላይ የተሠራ ሌላ አስደናቂ ጥናት አንዳች መከራ ያጋጠማቸው ግለሰቦች፥ ውጤታማ ሠራተኞች እና በሕይወታቸውም ደስተኛ እንደሆኑ አረጋግጧል።

ዲ.ኤች. ሎውረንስ እንዲህ ጽፈዋል፦ "ያለንበት ዘመን በመሠረቱ አሳዛኝ ዘመን ነው። ስለሆነም በአሳዛኝነቱ ልንቀበለው አልፈቀድንም። መቅሰፍቱ ከወረደ ቆይቷል፤ ፍርስራሹ መካከል ነን፣ ጥቂት ተስፋዎች ቢኖሩን በሚል፣ አዳዲስ መኖሪያዎችን መገንባት እንጀምራለን። ጥቂት ከበድ የሚል ሥራ ነው፤ ወደ መጪው ዘመን የምንሸጋገርበት ምቹ መንገድ የለም፦ እንዞራለን ወይም እንቅፋቶቹ ላይ ቧጠንም ቢሆን እንወጣለን። የፈለገውን ያህል ሰማያት ቢወድቁብንም እንኳን መኖር አለብን።"

ወደ አላህ ለመመለስ በምናደርገው ጉዞ፣ አያሌ ሰማያት ሊደፉባችሁ ይችላሉ። ሆኖም በምንም መልኩ ፍፃሜው አድርጋችሁ አታስቡ። ሰማይ ሲደፋባችሁ ወጀቡን በሙሉ ልብ ለመቋቋም ታስቡ ይሆናል። በራሳችሁ ልትወጡትም ልትወጥኑ ትችላላችሁ። "መጠንከር" እንደሚገባችሁ እና እራሳችሁ እንደምታበጁትም ታምኑ ይሆናል። ያን ጊዜ ልትሰበሩ ትቀርባላችሁ። እዚህ ላይ ስትደርሱ፣ ስኬታችሁን የሚወስን ውሳኔ ማሳለፍ ይገባችኋል። ወይም ውድቀታችሁን የሚወስን። ውስጣችሁ ያሉ ሕዋሳት ሁሉ ተስፋ

ስለመፋረጥ ይለፍፋሉ። ሰይፋችሁን ጥላችሁ ፍልሚያችሁን እንድታቆሙ ይወተውታሉ። ሁሉም ነገር ልፋታችሁ ፋይዳ እንደሌለውና ውጤት እንደማያመጣ፤ ነገሮች እንደማይለወጡ ይነግሯችኋል። ያኔ ነው መድረሳችሁን የምታውቁት። ቱጦሎ ምን ማድረግ እንደሚገባችሁ የምታውቁት በዚህ መልኩ ነው።

በጥንታዊ አዳምጡ።

እዚህ ጋር ነው ገፅ ብላችሁ አውሎ ነፋሱን ማሳለፍ ያለባችሁ። ሆኖም እንዳትሰበሩ። ገሃነመውን የሚቀጥሉትንና የሚሰጥመውን የሚወስነው ይህ ነው። የሚሰጥመው ለመሳንበስ እና ለመንበርከክ እምቢኝ የሚሉት ናቸው። አዚህ ነጥብ ጋር ስትደርሱ መሳንበስ ያስፈልጋችኋል። ተሸነፉና ከትሕትና ጥንካሬያችሁን አግኙ። "ጠንካራ" ለመሆን የምታደርጉትን ጥረት አቁሙ። ራሳችሁ ለመዘወር የምታደርጉትን መከራ ግፉ። ልጓሙን ለአላህ አስረገከበ። በግንባራችሁ እንደተደፋችሁ (ሱጁድ እንደወረዳችሁ) ቆዩ። ታዲያ በአካላችሁ ብቻ አይደለም። በሙሉ ልባችሁ እንጂ። በሕይወታችሁም ውስጥ በሱጁድ ላይ ቆዩ። እጅ ስጡ። ስገዱ። ሰውነታችሁን መሆናችሁን ተቀበሉ። ከጀይነታችሁን እመኑ። ጥገኝነታችሁን ተረዱ። ለአላህ ታይልም ዕወቁና ስጡ። እርሱ ጌታ፤ እናንተ ፍጡራን መሆናችሁን ተገንዘቡ። ሊያድናችሁ እንደፈጠራችሁ ተረዱ። ወጅበንም የፈጠረው እናንተን ከእሱ ሊጠበቃችሁ ነው።

ይህ ጥልቅ ጽንሰ-ሐሳብ ነው።

አስደሳች ድከመት ያለባችሁ ሰብአውያን ፍጡራን ሆይ፣ ከድከመታችሁ ውስጥ ብርታትን ፈልጉ። አስፈልጎትም ሆነ ድከመት፣ ለሌለበት አምላክ ካላችሁ አስፈልጎት ብርታትን ከጅሉ። ሰብአዊ እና ውበ፣ ደካማ እና ንቁ በመሆናችሁ፣ በእርሱ ብርታት ውስጥ ብርታትን ከጅሉ። መለኮታዊ ንድፍ ሁሌም ፍፁም ነው። ምንጊዜም! ይሆን ንድፍ መስበርም ሆነ ማሻሻል አትችሉም። ሰዎች ሆይ፣ ደካሞች የሆናችሁት እንዲያ እንድትሆኑ ስለተወጠናችሁ ነው። በዚህ መልኩ የተነደፋችሁት ደግሞ፣ ድከመት በሌለበት አምላክ ላይ ፍፁም በመመካት ጥንካሬና ውበትን ትጎናጸፉ ዘንድ ነው።

ፍፅምናን ውስጣችሁ መፈለግ ነጥቡን መሳት ነው። ውስጣችሁ ያለው ነገር ሁሉ የተነደፈው እርሱን እንድትሹ ተደርጎ ነው። እናንተን ዳግም ወደ እርሱ ለመግፋት። በዚህ ዓለም ላይ ያለ ነገር ሁሉ የተነደፈው እርሱ ዘንድ የነበራችሁን ቤት እንድትፈልጉ

ለማስገደድ ነው። “ፍፁም” ብትሆኑ ኖሮ የእርሱን ፍፅምና ባልከጀላችሁ። ይህች ዓለም ፍፁም ብትሆን ኖሮም፣ የቀጣዩን ዓለም ፍፅምና ባላነፈነፋችሁ ነበር።

የዚህ ዓለም ሕይወት እና ጉዟችን በአጠቃላይ የመጨረሻ አይደሉም። አላህ ልቦቻችንን ለመቅረጽ ሆነ ብሎ ያስቀመጠው ሒደት ነው። ነፍሶቻችንን ከእርሱ ጋር ላለን የመጨረሻ ግንኙነት ሊያሰናዳ ያደረገው ነው። ሒደቱ እንዲያጠራችሁ ፍቀዱለት። ዳግመኛ ያበጃችሁ ዘንድ በጄ በሉት። አዎን፣ ሕመም አለው። ብዙውን ጊዜም የመጨረሻው ሊመስል ይችላል። ሆኖም ፍፃሜው አይደለም። ጉዟችሁ ቀጣይ ነው። ከሕመማችሁም መዳን ብቻ ሳይሆን ጠንክራችሁ ትወጣላችሁ።

በመጨረሻም፣ ድላችሁን የሚወስነው በፀሐይ የተጓዛችሁበት ሳይሆን ወጀቡን የተቋቋማችሁበት ሁኔታ ነው። እንዴት እንደሮጣችሁም አይደለም። እንዴት እንደወደቃችሁና እንዴት ዳግም እንደቆማችሁ ነው። በብርሃን እንዴት እንዳበራችሁ አይደለም። ይልቁንም ውስጣችሁም ሆነ ውጭ ያለውን ጽልመት እንዴት እንደ ተፋለማችሁ እንጂ።

ከዚህ በኋላ የድሮ ፎቶዎችን አልፈራም። ዐይኖቼ ውስጥ ባለው ባዶነት አልደነግጥም። በያዝኩት ሕመም ሳቢያ አልሰጋም። እነዚህ ሁሉ በጦርነት አጋጣሚ የተፈጠሩብኝ ቁስሎች ናቸው። ጦርሜዳ እንደነበርኩ ማረጋገጫ ናቸው። ለመኖሬ፣ ስቁይ ለመሆኔ ምስክር ናቸው። አዎን። ሆኖም አልሞትኩም። ተርፌአለሁ። ተነስቼ ጉዞዬን ቀጥያለሁ። ሁሌም። እነሳለሁ።

ምክንያቱም በስተመጨረሻ፣ ጉዳዩ ስለእኔ ወይም ስለእናንተ ድል አይደለም። ሽንፈትን እንዴት እንደተቀበልኩ፣ እንደተቀበላችሁ ነው። ጠንካራ ሳላችሁ ምን እንደሠራችሁ ሳይሆን፣ ታሥራችሁና ተሰብራችሁ ሳለ ምን እንዳደረጋችሁ ነው። መራመድ ስለመቻላችሁም አይደለም። ተስፋ-ቢስ ብትሆኑም እንኳን ለመዳኸ ፍላጎት አላችሁ ወይ የሚለው ነው። ያሸነፋችሁ ጊዜ ምን እንዳደረጋችሁ አይደለም። ከተሸነፋችሁ በኋላ ስለሚታየው ሰብዕና እንጂ። በድጋሚ ስለመጣራችሁ።

ሰብዕና በባህሩ ዳርቻ ላይ አይገነባም። ሰብዕና የሚገነባው በሞገዶች መሐል ነው። ያውም ብርቱ ሆነው በሚያላጉን ሞገዶች መሐል።

ጥረታችሁን እንድታቋርጡና መሞከር እንደማይፈይድ በሚነግሯችሁ ሞገዶች መሐል።

ወቅያኖሱ፣ እጅግ ብርቱ በመሆኑ ልታልፉት እንደማትችሉ በሚነግሯችሁ የሞገድ ዓይነቶች መሐል።

አያችሁ፣ ጀግኖች ባገኟቸው ዋንጫዎች ብዛት አይታወሱም። ባሉባቸው ጠባሳዎች ብዛት እንጂ።